

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiæ & Iuris Canonici Doctoris |||
celeberrimi, ac Ecclesiæ Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

oppugnatur, quod mox dicemus. Inclusus ergo rex Romanorum, Brugis afferuabatur: & quæfieri poterant, aut comminando, aut scuiendo, omnia contemnebatur. Tentauere aliquandò Gandavenses aut blandimentis, aut vi publica regem eductum in manus ponere Francorum. Id cum resciret, orabat Brugenses cum lachrymis, ne villo pacto simeret. Polliciti sunt illi ex fide, & ex animo curauerunt, aucta vigilium manu, qui regem custodiret. Temperatum est interea foris ab atrocioribus motibus, ne quid per eam occasionem grauius in captum regem constitueretur. Erat multo tempore inclusus, donec Brugensibus videretur rem pro suo arbitratu componere. Non desisterunt Gandavenses aduigilare, ut siue volentibus, siue nolentibus Brugensibus, regem adlimerent. Sed cauerunt hac de re Brugenses, non modò propter regem, sed etiam sua causa, certi quod rege apud illos manente, pacem pro sua voluntate essent habituri: Nec omnino spe sua frustrantur. Evidem, cum illis iam esse tempus videretur, regem iuriando constringunt, adhibitis quibusdam ex prima nobilitate cum illo iurantibus, omnia quæfacta viderentur, ex animo remissurum, nunquam vindicaturum. Id suo, & potissimum Philippi de Rauensteen iuramento firmavit, ac venerabile Christi corpus in eam rem depositum. Ita tum carcere laxatur: Vtinam veteris Ioseph similitudine, iam primus in orbe Christiano, totius mundo futurus salutaris princeps.

CAPVT XII.

Fidericus autem pater, iniuriam & contemptum suum, quæpercessus est in filio, & regno irrogata contumeliam, protinus abolere non potuit. Immisis armis magna Flandriæ clade inuoluit, rege ad omnia quiescente. Sed tum Philippus de Rauensteen, qui sacramento suo omnia

cum rege firmasset, ut ostenderet, non sua voluntate ar-
ma renouari, derelicto rege, quē primus ipse semper ad
ea tempora ab initio reconciliationis sequebatur, arcem
Slusa accepit in potestatem, (Hic est portus ille Gesori-
acus, de quo in Ptolemæo) Flādrensis ex illo die equi-
or. Superuenerat tum noua causa, noui belli mox suu-
ra radix. Moneta currens (vt fit) bellorum tempore le-
uior facta, supra modum ascendentē auri valore ad ar-
genteos (stupheros vocant) sexaginta: Inde precipiti
via redigi tentatur ad viginti. Visa est cunctis ea tam
grandis & subita nummi astimatio, nimis danni omni-
bus importatura, cūm essent in vtraque parte nobiles,
sua vtrobiquè lucra venantes. Nam alij leuatur, graue
nummi pondus probabant, vt viginti solueretur pro au-
reo: soluturi autem minus volebant. Res diu fluctuabat:
Cessissentq; voluntati principis, bonum valorem requi-
rentis, maiores in populo, & magnis suo detimento pa-
cem volentes coemissent: Sed vulgus instinctum à no-
bilitate sua lucra querente, nequaquam induci potuit.
Iterūm nouus tumultus, renouata pristina bella. Philip-
pus de Rauensteen, quē diximus apprehendisse Slusam,
iam aperte à rege desciuit, partes plebis Flandrensum
amplectitur: & oppido Slusa cum vtrag, arce commu-
nitis, diu restitit reliquæ nobilitati. Terra mariq; pugna-
tur: Validam manum contraxit Philippus in oppidum:
naues habuit expeditas non paucas. Satellites collegit
ex Gallis, Germanis, Danis, manū collectitiam sine greg-
ariam: Curavit fruges importari à Francia: Diu eam
rem fortiter sustinuit: Cūm terra vastaretur à regyis,
ipse in mari griffabatur. Ad oppidum quod inter Bru-
gas & Slusam medium est, (Dam vocant) tentatū est
ab regyis, si posset intercipi, vt commeatus prohiberentur

à mari

maria ad urbem. Ibi eecidit bona pars Germanicæ nobilitatis, frustrata ad oppidum capiendum: cum intus vigilarent diu taciti & inuicti, donec sub iactum haberent omnes. Et prostrati sunt viri, nullo precio astimandi, quia nulla re coequandi, quos socij ad tumulum rapuerent.

CAPVT X I I.

Albertus Saxonie superioris dux, qui videbatur neutraliter agere, nec se bello immiscere, Brugis postulauit pacificus cum aliquantis, qui timeri non possebant, armatis intromitti, quod haberet rem cum maioribus colloquio dignam & seriò agendam: præmissis qui hospitia curarent, & cibis parandis intenderent. Non dubitauere Brugenses etiam maiorem armatorum numerum admittere in urbem populosam, præsertim quod audirent & crederent in vrbe pernoctaturum: nemo cogitauit de eo quod ille parauerat, stratagemate: Ipse ergo cum expedito suorum agmine continuo inseguitur præcedentes: Et primi quidem hospitia petiere, simulantes quod ad manendum introiissent. Cæteri interea continuato ordine oppidum pertransibant alia portam, quæ dicit in oppidulum memoratum, mille passibus distans: quod Aggerem, ut diximus, vocant: Et primi agminis iam portam tenebant oppidi sacerdicii, cum nonnulli non longè Brugis abessent, continuato tamen in sequentes itinere. Qui in oppido erant custodes, nihil mali à Brugis metuentes, arbitrantur sibi mitti præsidium ab amicis: ita nihil mali suspicantes oppidani Dam oppidum amisere: Et quod antè armis sèpè tentatum, expugnari non poterat, tam leui nūc occasione Brugesibus deperijt: inq; eo amissio omnis fortuna belli conuersa, Brugesibus cœpit aduersari. Nam inde interclusus

N n n 3 erat